

- यद्वा तद्वा विषमपतितं साधु वा गर्हितं वा ना
कालापिन्दी हृदयनिहितं बुद्धिमान् कर्म कुर्यात् ।
किं गाण्डीवस्फुरगुरुधनास्फालनकूरपाणिरू ।
नासील्लीलानठनविलसन् मेखली सव्यसाची ॥ २३७ ॥
- ५ सिद्धिं प्रार्थयता जनेन विदुषा तेजो निगृह्य स्वकं ।
सत्त्वोत्साहवतापि दैवविधिषु स्थैर्यं प्रकार्यं क्रमात् ।
देवेन्द्रद्रविणेश्वराक्षकसमैरप्यन्वितो भ्रातृभिः ।
किं क्लिष्टः सुचिरं त्रिदण्डमवहच्छीमान्न धर्मात्मजः ॥ २३८ ॥
- १० त्रूपाभिजनसम्पन्नौ कुलीपुत्रौ बलान्वितौ ।
गोकर्मरक्षाव्यापारे विराटप्रेष्यतां गतौ ॥ २३९ ॥
- त्रूपेणाप्रतिमेन यौवनगुणैः श्रेष्ठे कुले जन्मना ।
कात्या श्रीरिव यात्र सापि विदिशां कालक्रमादागता ।
सैरन्ध्रीति सगर्वितं युवतिभिः साक्षेपमाज्ञातया ।
द्रौपद्या ननु मत्स्यराजभवने घृष्टं न किं चन्दनं ॥ २४० ॥
- १५ मेघवर्ण आह । तात असिधाराव्रतमिदं मन्ये यदरिणा सह संवासः ।
सो ऽब्रवीत् । देव एवमेतत् । परं न तादृग्मूर्खसमागमः क्वापि मया
दृष्टः । न च महाप्रज्ञमनेकशास्त्रेष्वप्रतिमबुद्धिं रक्ताक्षं विना धीमान् ।
यत्कारणं तेन मदीयं यथावस्थितं चित्तं ज्ञातं । ये पुनरन्ये मन्त्रिणास्ते
महामूर्खा मन्त्रिमात्रव्यपदेशोपजीविनो उत्तमकुशला यैरिदमपि न
२० ज्ञातं । यतः
- अरितो ऽभ्यागतो भृत्यो दुष्टस्तत्सङ्गतत्परः ।
अपसर्प्य स धर्मवान्नित्योद्देगी च दूषितः ॥ २४१ ॥
- आसने शयने याने पानभोजनवस्तुषु ।
दृष्टादृष्टप्रमत्तेषु प्रहुरत्यरयो ऽरिषु ॥ २४२ ॥
- २५ तस्मात् सर्वप्रयत्नेन त्रिवर्गनिलयं बुद्धः ।